

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun.Chișinău (jud.L.Lupașco)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.N.Vascan, Iu.Cotruță, Eu.Clim)

Dosarul nr. 2ra-1342/14

Î N C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

07 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului
Judecători

Tatiana Vieru
Dumitru Mardari
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Crăciun Eugenia împotriva deciziei din 04 decembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din data de 11.02.2013 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău adoptate în cauza civilă la cererea lui Crăciun Eugenia împotriva SRL"Chișinău gaz" privind recalcularea volumului de gaz livrat

a c o n s t a t a t:

La data de 20.08.2011, Crăciun Eugenia a depus în instanța de judecată cerere împotriva SRL"Chișinău gaz" privind recalcularea volumului de gaz livrat.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la data de 19.01.2010, SRL"Chișinău gaz" a demontat contorul de gaz din apartamentul nr.13, str.Cuza Vodă 19/4, mun.Chișinău, unde domiciliază reclamanta, pentru o restartare tehnică în cadrul unui program planificat a companiei. La data de 28.01.2010 contorul de gaz a fost restituit, instalat și sigilat de reprezentanții SRL"Chișinău gaz". Ulterior, reclamanta, a depistat un consum exagerat de gaze despre ce a înștiințat SRL"Chișinău gaz", care a indicat despre necesitatea prezentării contorului la control. Aproximativ peste două săptămîni a solicitat deconectarea contorului și efectuarea unei expertize. La data de 07.04.2010, reprezentanții SRL"Chișinău gaz" au deconectat contorul și reclamanta a fost conectată direct la sursa de gaz. Contorul a fost îndreptat centrului de expertize "Cexin". La data de 24.05.2010 a fost întocmit raportul de expertiză nr.16-3,12/156 în care s-a indicat despre faptul că, eroarea relativă măsurată a contorului de gaz la debit Qmin depășește limitele erorilor relative și că, contorul nu corespunde cerințelor RTMNML 3-05:2003. Atunci, reclamanta a solicitat instalarea contorului său de gaz și i s-a indicat că, acest fapt este posibil, dar ulterior o să fie înștiințată despre condițiile în care se face acest lucru. A mai indicat reclamanta în cererea de chemare în judecată că, locuiește în

apartament cu fiica, ambele fiind încadrate la serviciu și nu se află la domiciliu în cea mai mare parte a timpului, astfel nu au avut cum să consume 1929 m³ de gaze. A solicitat efectuarea recalculului.

Prin hotărîrea din data de 11.02.2013 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău, cererea lui Crăciun Eugenia a fost respinsă.

Prin decizia din data de 04.12.2013 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Crăciun Eugenia și menținută hotărîrea din data de 11.02.2013 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău.

La data de 30.01.2014, Crăciun Eugenia a depus recurs împotriva deciziei din data de 04.12.2013 a Curții de Apel Chișinău și hotărîrii din data de 11.02.2013 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău.

În motivarea recursului s-a indicat că, instanțele inferioare nu au aplicat legea care urma să fie aplicată. Astfel, conform pct.150 al Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, în cazul în care echipamentul de măsurat este defectat din vina consumatorului final, determinarea volumului de gaze naturale pe parcursul perioadei de la ultima citire a indicatorilor echipamentului de măsurare pînă la data restabilirii evidenței consumului de gaze naturale se efectuează conform consumului zilnic înregistrat pe parcursul perioadei similare de facturare sau perioada ulterioară de facturare, în caz de excepție, cînd perioada similară nu există. Astfel, indică recurenta, de la 17.04.2010 pînă în prezent nu a dispus de un contor nu din vina ei, și facturarea s-a efectuat cu abateri de la Regulament și volumul de gaze înaintat spre plată este unul arbitrar, dat fiind că, livrarea de gaze se efectuează fără echipament de măsurat.

De asemenea a indicat recurenta că, contrar prevederilor pct.104 al Regulamentului menționat, care stabilește că, evidența consumului de gaze și decontările între părți se utilizează echipamentul de măsurat, intimatul facturează volum de gaze. Indică recurenta că, i s-a încălcat dreptul al un proces echitabil.

Mai indică recurenta că, cerința de recalculare a volumului de gaze este reglementată de Regulament și facturarea consumatorului prin sistemul paușal, poate fi efectuat doar în cazurile intervenției neautorizate a consumatorului în sistemul de măsurare sau conectării neautorizate la rețea, care nu se atestă în cazul recurentei.

A mai indicat recurenta că, instanțele inferioare au aplicat o lege care nu urma să fie aplicată și anume s-a făcut referire la pct.139 al Regulamentului, care are un caracter general și care se referă la faptul că, temei pentru achitarea gazului consumat este factura. Totuși, factura, așa cum prevede pct.141 din Regulament trebuie să indice suma raportată la indicațiile echipamentului de măsurat, ceea ce lipsește în cazul recurentei.

Indică recurenta că, instanțele inferioare nu au ținut cont de faptul că, furnizorul nu a instalat un alt echipament cum stabilește pct.76 din Regulament.

De asemenea a indicat reclamanta că, instanțele inferioare urmau să conexeze cererea sa cu cererea înaintată ce SRL "Chișinău gaz" privind încasarea sumei, ceea ce nu au făcut.

Intimatul nu a depus referință la cererea de recurs.

Analizând modul în care recurenta și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurenteii privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurenteii poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Totodată, referitor la argumentul recurenteii în ceea ce privește necesitatea conexării cauzei privind încasarea sumei cu cererea înaintată de aceasta privind efectuarea recalculului, Colegiul, reține că, la materialele cauzei nu se conține un demers a recurenteii în acest sens, iar în decizia din data de 18.10.2012 a Curții de apel, la care aceasta face referire, se indică despre faptul că, „*instanța urmează să decidă asupra conexării pricinii în cauză cu pricina care se află pe rol în judecătoria Rîșcani*”, dar nu o obligație a instanței inferioare în acest sens.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Crăciun Eugenia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Crăciun Eugenia împotriva deciziei din data de 04 decembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din data de 11.02.2013 a judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală